

ת"פ 26759/08/16 - מדינת ישראל נגד גטצ'או דניאל

בית משפט השלום בפתח תקווה

20 יוני 2017

ת"פ 26759-08-16 מדינת ישראל נ' דניאל

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

גטצ'או דניאל ע"י ב"כ עו"ד אלפסי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגת רכב ללא רשיון נהיגה מתאים - לפי סעיף 10 א' לפקודת התעבורה [נ"ח], נהיגה ללא ביטוח - לפי סעיף 2 א' לפקודת ביטוח רכב מנועי [נ"ח] תש"ל-1970 ובשבל"ר ונטישה במקום אחר - לפי סעיף 413 ג' סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, בתאריך 8.8.16 בשעות הערב החנה המתלונן קטנוע מר 73-780-75 (להלן: **הקטנוע**) בחצר ביתו.

ביום 9.8.16 עובר לשעה 4:40 השתמש הנאשם ביחד עם שני קטינים נוספים בקטנוע, ללא רשות.

בהמשך נהג הנאשם בקטנוע כשהוא מרכיב את אחד הקטינים ואז הגיעו למקום שוטרים.

הנאשם נעצר על ידי השוטרים וקילל אחד מהם מספר פעמים.

לבית המשפט הוגש גליון הרישום הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם שתי הרשעות קודמות.

ביוני 2015 הורשע הנאשם בת"פ 16973-04-14 בבית משפט לנוער באשדוד בצירוף 5 תיקים בעבירות גניבה ותקיפה כדי לגנוב והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל.

כן הטיל בית המשפט על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים אם יעבור עבירה של אלימות או רכוש מסוג פשע ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים אם יעבור עבירה של אלימות או רכוש מסוג עוון.

בנוסף הורשע הנאשם בספטמבר 2015 בת"פ (שלום ראשל"צ) 41386-03-15 בעבירות של החזקת סכין ופציעה כשעברין מזוין והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שרות המבחן, אשר יבחן את הארכת המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו.

מהאמור בתסקיר עולה כי הנאשם הינו רווק כבן 20 אשר עלה לארץ מאתיופיה בשנת 1998.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד ועבר מספר מסגרות עקב קשיי הסתגלות וביטויי אלימות.

הנאשם לא גויס לאור מעורבותו הפלילית.

לנאשם 3 אחים ואחיות והוריו התגרשו בהיותו בן 6 על רקע התנהגות אלימה של האב כלפי האם וצריכת אלכוהול. נמסר כי האם עזבה את הבית ושהתה עם ילדיה במקלט חירום. לאחר הגירושין ניתק האב קשר עם בני המשפחה.

הנאשם נדון, כאמור, בשנת 2015 לשנת מאסר בפועל בגין עבירות גניבה, תקיפה כדי לגנוב, החזקת סכין ופציעה כשעברין מזוין. הוא לא השתלב בתכניות טיפוליות בתקופת מאסרו. שוחרר ממאסר בחודש 3/16. הנאשם מסר כי הרקע לעבירות אלה היה קשריו עם חברה שולית וסכסוך עם המתלונן.

נסיונות של שירות המבחן לנוער לשלבו במסגרות טיפוליות חוץ ביתיות כשלו.

הנאשם כיום במעצר בית בבית אמו והוא מסר כי הוא עומד בתנאים המגבילים.

הנאשם מסר כי קיים סכסוך בינו לבין משפחה אחרת באשדוד, דבר המגביל את יכולת התנהלותו בעיר. הנאשם לא רצה לפרט בעניין זה וכן נמנע מלשתף בתכנים אישיים.

בשיחה עם אמו מסרה כי מתקשה בפיקוח על הנאשם לאור מטלותיה הרבות ועבודתה כמטפלת בבית אבות. כן מסרה כי הנאשם סובל ממצב של לחץ לאור הסכסוך שתואר לעיל.

לגבי העבירה הנוכחית הנאשם מסר כי בוצעה על רקע חברתי וכן בהשפעת צריכת אלכוהול.

נמסר כי התקבל רושם שהנאשם מתייחס באופן מצמצם ושטחי לעבירה ולמעורבותו הפלילית בכלל. הנאשם נשלח לביצוע בדיקת שתן לאיתור שרידי סם, אך לא הופיע לבדיקה.

הנאשם שולב בחודש 11/16 בקבוצה לעצורי בית במסגרת פיקוח מעצרו.

נמסר כי הנאשם לא התמיד בהגעה למפגשים אלה והתקשה לקחת על כך אחריות.

בנסיבות אלה הוגשה בחודש 1/17 בקשה לביטול צו פיקוח המעצר.

התרשמות קצינת המבחן היתה כי הנאשם הינו בעל דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים ועברייניים ונעדר גורמי סמכות וגורמי תמיכה שיספקו מענה לצרכיו הרגשיים.

הנאשם אינו נענה לגורמי טיפול ואינו מפנים דרכי התמודדות תקינות, תוך מתן לגיטימציה להתנהגות אלימה כשהליכי משפט וענישה אינם מהווים גורמים מרתיעים ומציבי גבול מבחינתו, כך אף העבירות הנוכחיות בוצעו בעוד שכנגד הנאשם תלוי עונש מאסר על תנאי.

ההערכה היתה כי לאור האמור לעיל, קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית והתדרדרות בתפקודו של הנאשם. בנסיבות אלה לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וכן לא ניתנה המלצה באשר להארכת המאסר המותנה.

בדיון שנקבע לטיעונים לעונש העידה גב' נטרש, אמו של הנאשם.

גב' נטרש העידה כי הינה גרושה ואם ל - 4 ילדים.

העדה מסרה כי הנאשם נמצא במעצר בית בהשגחתה וכי הוא אינו יוצא מהבית ומצב זה הינו קשה עבורה.

העדה תארה קשיים עמם התמודד הנאשם כילד הן ביחסים עם אביו והן בתקופה בה שהתה המשפחה במקלט לאור התנהגות אלימה של האב.

אמו של הנאשם ביקשה כי בית המשפט ישחרר את הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בתיק קשה לנוכח נסיבות חייו של הנאשם, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן.

נטען כי אף שעבירת הפרעה לשוטר נמחקה, יש מקום להוקיע את התנהגותו המזלזלת של הנאשם כלפי השוטרים, כפי שמתואר בכתב האישום המתוקן.

נטען כי לאור מכלול הנסיבות שעולות מביצוע העבירה, מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-18 חודשי מאסר לצד רכיבים נוספים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען כי לקולא נשקלו תיקון כתב האישום, הודיה וחסכון בזמן שיפוטי כמו גם נסיבות חיים לא פשוטות, כפי שעולה מהתסקיר ומעדות האם.

מנגד, נטען כי לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשם, על אף גילו הצעיר, הינו בעל 2 הרשעות קודמות, האחרונה בגין עבירות של פציעה ואיומים, בגין נדון ל-12 חודשי מאסר ורכיבים נוספים, והרשעה נוספת מבית משפט לנוער בגין צירוף של מספר תיקים הכוללים בעיקר עבירות גניבה ואף עבירות אלימות - תקיפה כדי לגנוב, ובגין עבירות אלה נדון הנאשם ל-6 חודשי מאסר, על אף היותו קטין.

נטען כי לחובת הנאשם מאסר על תנאי בן 8 חודשים שאמור היה להרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות כאלה, וכי בפועל העבירות בוצעו חודש בלבד לאחר שחרורו ממאסרו האחרון.

ב"כ המאשימה התייחסה לכך שבעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שלילי בו צוינו התייחסותו המצמצמת של הנאשם לעבירות והעדר מוטיבציה לטיפול, וכן צוינה התרשמות קצינת המבחן מהיותו של הנאשם בעל דפוסים אלימים ועברייניים והערכה כי קיים סיכון גבוה להישנות פעילות עבריינית.

לאור כל האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל לא ברף התחתון, וכן

מאסר על תנאי נוסף בגין תיק זה, קנס כספי ופסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה גם בעתיד.

ב"כ הנאשם טען כי בקביעת מתחם הענישה על בית משפט לקחת בחשבון את נסיבות העבירה.

נטען כי מתחם הענישה ההולם בתיק זה מתחיל ממאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית.

בת.פ. (שלום י-ם) 88850-08 מד"י נ' מוסא עליאן הורשע הנאשם בעבירת שבל"ר ובית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי, על אף עתירת התביעה לעבודות שירות.

נטען כי קיימת פסיקה נוספת של בתי משפט השלום, חלקה במסגרת הסדרי טיעון, בהם מוטלים עונשי מאסר על תנאי בעבירות שבל"ר עם עבירות נלוות.

כך נפסק לדוגמה בת.פ. (שלום ראשל"צ) 26227-08-13 מד"י נ' אלכסי בלוב ואח' ובת.פ. (שלום ראשל"צ) 25780-12-09 מד"י נ' נועם לב.

בת.פ. (שלום רמלה) 35358-07-14 מד"י נ' מורד אבו עאמר הורשע הנאשם בעבירת שבל"ר, נהיגה פוחזת, הפרעת שוטר ונהיגה ללא ביטוח וללא רשיון.

נטען כי באותו מקרה דובר בעבירות שבוצעו בנסיבות חמורות, לרבות מרדף שנערך אחר הנאשם, פריצת מחסום שהוצב ועוד.

באותו ענין סקר בית המשפט את הפסיקה הרלוונטית וקבע כי מתחם הענישה הינו החל מעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, כאשר על הנאשם הוטלו 2 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

לאור זאת, עתר ב"כ הנאשם להארכת המאסר המותנה למרות העדר המלצה של שרות מבחן, זאת הן לנוכח נסיבות חייו של הנאשם ושל משפחתו והן בהתחשב באורכו של המאסר על תנאי, שאם יופעל עומד ביחס שאינו סביר ואינו הגיוני לעבירות שבוצעו.

נטען כי הנאשם בגיר צעיר בן 20, עם רקע משפחתי קשה וסביבת חיים נעדרת יציבות או תמיכה, כמפורט בתסקיר שרות המבחן.

נטען כי מצבו של הנאשם כיום הינו תוצאה של מהלך חייו של הנאשם והסבל שהיה מנת חלקו ובנסיבות אלה יש מקום להתחשב בנאשם ולהקל בעונשו.

ב"כ הנאשם טען כי למרות ששרות המבחן מדבר על טשטוש של הנאשם בקבלת אחריות לעבירות, בפועל הנאשם הודה, קיבל אחריות והתחרט על המעשה.

ב"כ הנאשם טען בנוסף כי על בית משפט לקחת בחשבון את מעצר הבית הארוך בו שהה הנאשם.

נטען כי הנאשם היה עצור מספר ימים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית, בו הוא נתון כבר כ-9 חודשים ללא הפרות ותוך הכבדה על האם, שהינה מפרנסת יחידה, ונאלצה לא לעבוד.

ב"כ הנאשם טען כי יש אף לתת משקל לכך שבסופו של יום לא נגרם נזק כתוצאה ממעשיו של הנאשם ולא מדובר במי שנסע עשרות קילומטרים או העביר את האופנוע לעיר אחרת.

נטען כי הנאשם נסע עם הקטנוע מרחק נסיעה של מספר רחובות, והעבירה הינה עבירת פשע בגלל עניין הנטישה במקום אחר.

נטען כי גם הארכת המאסר על תנאי הינה בבחינת עונש לנאשם אשר יהיה בתקופת מבחן למשך שנתיים ואם ישוב לבצע עבירות יישלח למאסר לתקופה ארוכה.

לאור כל האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובאורכו של המאסר על תנאי ולהורות על הארכתו.

הנאשם אמר בדיון כי הוא מתחרט על מעשיו.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת הפסיקה שהוצגה, אני סבורה כי בנסיבות ביצוע העבירה, שניתן להגדירן כהתנהגות פורצת גבולות של צעיר שגדל בסביבה סוציאקונומית שולית, ולא כעבירת רכוש למטרת השגת בצע כסף או כאמצעי לביצוע עבירות אחרות, מתחם הענישה מתחיל במאסר מותנה.

הנאשם הינו בגיר צעיר, המצוי בתהליך הידרדרות, כעולה מהעבירות שנרשמו לחובתו ומהתסקיר בעניינו. חרף הסנקציות שננקטו כלפיו בעבר, לא נראה כי הפיק לקחים, וגם בתקופת מעצר הבית הממושכת לא השכיל להרתם לתהליך טיפולי כלשהו. כמו כן, מדובר במי שכבר ריצה שני עונשי מאסר בפועל, כך שלא עומד בפני השיקול של מניעת כניסתו לחברה עבריינית.

לפיכך, איני רואה, למרבה הצער, כי קיימת הצדקה כלשהי להארכת המאסר המותנה התלוי נגד הנאשם, ואני מורה על הפעלתו. עם זאת, אתחשב באמור לעיל לגבי מתחם הענישה, ובאורכו היחסי של המאסר המותנה ביחס לענישה הנוהגת לגבי העבירות בהן הורשע, וכן בתקופת מעצר הבית הממושכת, ואגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל שיחפוף למאסר על תנאי שיופעל.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני מפעילה את המאסר המותנה של שמונה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 16973-04-14.

בגין העבירות נשוא כתב האישום אני גוזרת על הנאשם שלושה חודשי מאסר בפועל, שירוצו בחופף למאסר המותנה שהופעל.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים משחרורו, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

4 חודשי פסילה בפועל, מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה. הפסילה תכנס לתוקף החל מיום שחרורו מהמאסר.

6 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רשיון או ללא ביטוח.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו סיוון תשע"ז, 20 יוני 2017, במעמד הצדדים.